dosarul nr.1-18/2026 /1-26004990-26-1-19012026/ /2025871516/

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

23 aprilie 2026 orașul Râșcani

Judecătoria Drochia, sediul Râșcani

Instanţa de judecată în componența:
Preşedintele şedinţei, judecător ADOMNIȚA Maria
grefier VRÎNCEANU Andreea

cu participarea:
procurorului GAVRILIȚA Stanislav
apărătorului inculpatului, avocat GUBCEAC Dmitrii
inculpatului ALBU Ion-Daniel

judecând în ședință de judecată publică, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, în temeiul art.509 Cod de procedură penală, de la data de 19 ianuarie 2026 până la 23 aprilie 2026, cauza penală de învinuire a lui:

> **Albu Ion-Daniel**, născut la *****în comuna Călinești, județul Argeș, România, cetățean al României, cod numeric personal *****, buletin ROU seria *****, cu domiciliul înregistrat în Republica Moldova în *****, ***** ***** căsătorit cu cetățeancă a Republicii Moldova, dai copii minori la întreținere, studii medii, angajat în câmpul muncii în Olanda, nu dispune de grade de dizabilitate, posedă limba română, nu a fost în această cauză în stare de reținere sau de arest, anterior nu a fost judecat,

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal

c o n s t a t ă

Albu Ion-Daniel, în perioada de timp și loc nestabilite de organul de urmărire penală, acționând intenționat, de comun acord cu persoane neidentificare, în scopul dobândirii dreptului de a conduce mijloace de transport, ilegal, au confecționat pe

numele lui un permis de conducere fals cu seria A0041720G, menționând că este eliberat la data de 10 decembrie 2021, de către autoritățile competente ale României, pentru categoriile ”AM, B1, B, C1, C” – un document fals care-i acordă dreptul de a conduce mijloace de transport, pe care, ilegal, l-a deținut până la data de 12 septembrie 2025, aproximativ ora 18:40, momentul în care a fost depistat și ridicat de la el în timpul controlului de frontieră la PTFS ”Costești –Stânca”, pe direcția de ieșire din Republica Moldova. Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 521 din 07 octombrie 2025, permisul de conducere al României cu seria și numărul A0041720G, eliberat pe numele lui Albu Ion-Daniel, cu termen de valabilitate 10 decembrie 2021 - 10 decembrie 2031, a fost confecționat din polimer cu elemente fluorescente în raze UV, cu folosirea utilajului computerizat cu imprimantă jet de cerneală color la imprimarea desenului de fond, datelor, imaginii titularului, nu corespunde metodei de confecționare a permisului de conducere autentic al României.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Albu Ion-Daniel a comis infracțiunea prevăzută de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal pe semnele: confecționarea și deținerea documentelor oficial false, care acordă drepturi, acțiuni săvârșite de mai multe persoane.

La data de 13 ianuarie 2026, la inițiativa procurorului în Procuratura Drochia, oficiul Râșcani, Stanislav Gavriliță, între procurorul în Procuratura Drochia, oficiul Râșcani, Gavriliță Stanislav și inculpatul Albu Ion-Daniel, în prezența apărătorului Gubceac Dmitrii, a fost încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției, prin care inculpatul Albu Ion-Daniel şi-a recunoscut vina, a acceptat încadrarea juridică a faptei, precum şi forma de executare a pedepsei, în schimbul unei pedepse reduse.

În conformitate cu art.504 alin.(2) Cod de procedură penală, acordul de recunoaștere a vinovăției este o tranzacție încheiată între procuror şi învinuitul persoană fizică sau juridică care şi-a exprimat acordul de a-şi recunoaște vina şi acceptă încadrarea juridică a faptei, precum şi forma de executare a pedepsei, în schimbul unei pedepse reduse.

Reieșind din acordul de recunoaștere a vinovăției, în urma negocierilor dintre procuror, învinuit și apărătorul acestuia, în ceea ce privește categoria, cuantumul și modul de executare a pedepsei ce urmează a fi aplicată de instanța de judecată, în limitele prevăzute de art.80 din Codul penal și ținând cont de prevederile art.75-78 din Codul penal, s-a ajuns la următorul consens cu privire la pedeapsa ce urmează a fi aplicată în cadrul prezentului acord de recunoaștere a vinovăției:

- categoria pedepsei: amendă;
- mărimea pedepsei convenite: 650 de unități convenționale.
- modul de executare a pedepsei: achitarea amenzii.

Această înțelegere a fost formulată în baza următoarelor circumstanțe, pe care procurorul le-a luat în considerare în timpul negocierilor:

- voința învinuitului de a coopera la efectuarea urmăririi penale;
- recunoașterea vinovăției și voința liber exprimată;

- natura și gravitatea acuzației înaintate;
- pericolul public prezentat de învinuit;
- interesul public de a obține o judecare mai operativă cu cheltuieli mai reduse;
- comportamentul învinuitului cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune.

Acest acord reflectă o evaluare complexă și echilibrată a circumstanțelor, menită să asigure o pedeapsă justă și proporțională în concordanță cu obiectivele legale și scopurile reparatorii ale sistemului de justiție penală.

Având în vedere lipsa oricăror obstacole, subsemnații au convenit asupra condițiilor prezentate anterior. Aceste condiții au fost acceptate în mod reciproc în întregime. Nu există nicio altă înțelegere între procuror, învinuit și apărătorul acestuia în afara celor menționate în acord. Toate detaliile sunt cuprinse pe deplin în acest document oficial. Prin semnături, subsemnații confirmă că au luat cunoștință, au înțeles și au acceptat în mod conștient prevederile și consecințele acordului.

Acordul de recunoaștere a vinovății a fost confirmat și aprobat de procurorul ierarhic superior, în mod oficial, în temeiul prevederilor legale corespunzătoare.

În ședința de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Albu Ion-Daniel a susținut acordul de recunoaștere a vinovăției, a solicitat acceptarea acestuia declarând că își recunoaște vina, acceptă încadrarea juridică a faptei, precum şi forma de executare a pedepsei, în schimbul unei pedepse reduse. A solicitat examinarea cauzei penale în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției.

Apărătorul și procurorul au susținut acordul de recunoaștere a vinovăției, au solicitat acceptarea acestuia cu examinarea cauzei penale în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției.

Ascultând participanții la proces, studiind materialele dosarului, constatând că din probele administrate la urmărirea penală reiese că faptele au fost săvârșite de inculpat şi rezultă stabilirea vinovăției acestuia, instanța de judecată a ajuns la concluzia că acordul de recunoaștere a vinovăției a fost depus cu respectarea prevederilor art.504 - 506 Cod de procedură penală și, consideră posibilă examinarea cauzei în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției.

Inculpatul Albu Ion-Daniel, în ședința de judecată, fiind audiat, sub jurământ, a declarat că înţelege pentru ce infracţiune este învinuit, recunoaşte vinovăţia integral, a încheiat acordul de recunoaştere a vinovăţiei în mod benevol şi cu bună ştiinţă, în prezenţa apărătorului, înţelege consecinţele acordului de recunoaştere a vinovăţiei, pedeapsa şi susţine poziţia sa privitor la acordul încheiat. A comunicat că: cu doi ani în urmă lucra în Olanda, în calitate de sudor. Firma în care lucra le oferea angajaților mașină de serviciu și avea nevoie de permis de conducere. Neavând permis de conducere, a contactat o persoană prin intermediul rețelei de socializare ”Facebook” și peste două zile curierul i-a adus permisul la adresa unde locuia. A achitat 200 euro curierului, a luat plicul și aceasta a fost tot. De permisul de conducere s-a folosit doar

în Olanda, în Republica Moldova și în România nu l-a folosit. Persoanele care i-au confecționat permisul de conducere i-au solicitat datele și copia buletinului de identitate. Fizic nu a cunoscut persoanele care i-au confecționat permisul de conducere. Conversația avută cu acele persoane prin intermediul rețelei de socializare ”Facebook” nu s-a salvat. A mai adăugat că a achitat cheltuielile suportate la faza urmăririi penale indicate în acord. Actualmente locuiește în Căușeni, este înregistrat la primăria Căușeni, în gospodăria soției sale și a depus actele la Chișinău pentru a primi permis de ședere.

Analizând declarațiile inculpatului depuse în ședința de judecată, despre ceea ce a săvârșit în legătură cu fapta prejudiciabilă ce i se incriminează și atitudinea sa faţă de probele anexate la dosar, instanța le reține ca fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice.

În afară de declarațiile inculpatului, prezența în acțiunile acestuia atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât şi a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, este dovedită inclusiv şi prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale, prezentate de procuror şi acceptate de inculpat şi anume:

- declarațiile martorului Radu Crudu (f.d.35-37);
- procesul verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 24 octombrie 2025 (f.d.4);
- proces verbal de constatare din 12 septembrie 2025 (f.d.9);
- răspunsul nr. 35/33-1457 CCCG din 22 septembrie 2025, parvenit de la Centrul Comun de Contact Galați (f.d.21);
- raportul de constatare tehnico-științifică nr. 521 din 07 octombrie 2025 și planșa ilustrativă (f.d.24-30);
- procesul verbal de examinarea a obiectului din 15 decembrie 2025 (f.d.33).

La caz, instanța de judecată, reține că articolul 361 alin.(2) lit. b) Cod penal, stabilește răspunderea penală pentru confecţionarea, deţinerea sau folosirea documentelor oficiale false, inclusiv a documentelor electronice false, care acordă drepturi sau eliberează de obligaţii, confecţionarea imprimatelor, ştampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituţii, organizaţii, indiferent de tipul de proprietate şi forma juridică de organizare, săvârşite de două sau mai multe persoane.

Albu Ion-Daniel, prin acțiunile sale intenționate, a comis infracțiunea prevăzută de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal pe semnele: confecționarea și deținerea documentelor oficial false, care acordă drepturi, acțiuni săvârșite de mai multe persoane.

În conformitate cu art.509 alin.(2) Cod de procedură penală, la examinarea acordului de recunoaștere a vinovăției, instanța trebuie să constate dacă inculpatul:

1) înțelege pentru ce infracțiune este învinuit;
2) recunoaște vinovăția;

3) a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției în mod benevol şi cu bună știință, în prezența apărătorului;

4) înțelege consecințele acordului de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa şi susține poziția sa privitor la acordul încheiat.

Analizând acordul de recunoaștere a vinovăției, condițiile de inițiere și încheiere și conținutul acestuia, instanța de judecată ajunge la concluzia că faptele au fost săvârșite de inculpatul Albu Ion-Daniel, din probele administrate prezentate de procuror și acceptate de inculpat, reiese că faptele au fost săvârșite de inculpat şi rezultă stabilirea vinovăţiei acestuia, iar acțiunile ultimului se încadrează juridic în baza art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Totodată, instanța de judecată a constata că inculpatul Albu Ion-Daniel a înțeles pentru ce infracțiune este învinuit, și-a recunoscut vinovăţia, a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției în mod benevol şi cu bună ştiinţă, în prezența apărătorului; a înțeles consecințele acordului de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa şi susține poziția sa privitor la acordul încheiat.

Conform art.80 alin.(1) Cod penal, în cazul în care persoana pusă sub învinuire încheie un acord de recunoaştere a vinovăţiei, iar instanţa de judecată acceptă acest acord, limitele de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod se reduc cu o treime.

Reieșind din acordul de recunoaștere a vinovăției, în urma negocierilor dintre procuror, învinuit și apărătorul acestuia, în ceea ce privește categoria, cuantumul și modul de executare a pedepsei ce urmează a fi aplicată de instanța de judecată, s-a ajuns la următorul consens cu privire la pedeapsa ce urmează a fi aplicată în cadrul prezentului acord de recunoaștere a vinovăției și anume – amendă în mărime de 650 (șase sute cincizeci) unități convenționale.

La stabilirea pedepsei cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror şi învinuit, în conformitate cu prevederile art.509[1] alin.(4) Cod de procedură penală, instanța verifică dacă individualizarea acesteia a fost efectuată în limitele de pedeapsă prevăzute de legea penală, dacă limitele pedepsei au fost reduse în condițiile art.80 din Codul penal şi dacă au fost aplicate prevederile art.75–78 din Codul penal.

Sancțiunea în cazul comiterii infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal prevede în calitate de pedeapsă cu amendă în mărime de la 950 la 1 500 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 3 la 6 ani.

În condițiile art.80 alin.(1) Cod de procedură penală, prin reducerea cu o treime din limitele pedepsei prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă, se stabilește noua limita a pedepsei sub formă de amendă care este de la 634 la 1 000 unități convenționale.

Reieșind din prevederile art.64 alin.(3) Cod penal, mărimea amenzii pentru persoanele fizice se stabileşte în limitele de la 500 la 3 000 unităţi convenţionale, (...).

Prin prisma art.75-78 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a

prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Din conținutul acordului de recunoaștere a vinovăției reiese că acesta a fost formulat luându-se în considerare în timpul negocierilor: voința învinuitului de a coopera la efectuarea urmăririi penale, recunoașterea vinovăției și voința liber exprimată, natura și gravitatea acuzației înaintate, pericolul public prezentat de învinuit, interesul public de a obține o judecare mai operativă cu cheltuieli mai reduse, comportamentul învinuitului cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune.

În contextul celor enunțate supra, instanța ajunge la concluzia că individualizarea acesteia a fost efectuată în limitele de pedeapsă prevăzute de legea penală, limitele pedepsei au fost reduse în condițiile art.80 din Codul penal şi art.34 alin.(3) Cod penal și au fost aplicate prevederile art.75–78 din Codul penal.

Conform art.61 alin.(1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor.

Pedeapsa aplicată are drept scop de a influența inculpatul de a-şi revizui atitudinea faţă de valorile sociale şi comportamentul faţă de membrii societății, or, pentru a-şi atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retribuitivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că aceasta nu trebuie privită ca preţul pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă şi excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, ci realizarea dreptății.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane.

Or, pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate,

jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Pedeapsa şi executarea acesteia urmează a fi individualizată în așa fel, încât inculpatul să conștientizeze necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, or, procesul de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei şi autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Potrivit art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În ședința de judecată, Albu Ion-Daniel a declarat că susține în continuare pedeapsa negociată prin acordul de recunoaștere a vinovăției sub formă de amendă în mărime de 650 (șase sute cincizeci) unități convenționale.

În contextul celor enunțate supra, instanța de judecată admite acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat a data de 13 ianuarie 2026, la inițiativa procurorului în Procuratura Drochia, oficiul Râșcani, Gavriliță Stanislav între procurorul în Procuratura Drochia, oficiul Râșcani Gavriliță Stanislav, inculpatul Albu Ion-Daniel și apărătorul acestuia, avocatul Gubceac Dmitri.

Conform art.64 alin.(3^1) Cod penal, în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Reieșind din prevederile art.16 alin.(4) Cod penal, infracțiunea prevăzută la art.361 alin.(2) Cod penal face parte din categoria infracțiunilor grave.

Respectiv, ținând cont de faptul că, infracțiunea prevăzută la art.361 alin.(2) Cod penal face parte din categoria infracțiunilor grave, în privința inculpatului Albu Ion-Daniel nu sunt aplicabile prevederile art.64 alin.(3^1) Cod penal și drept urma, ultimul urmează să achite amenda integral.

Reieșind din prevederile art.509^1 alin.(5) și (6) Cod de procedură penală, (5) Dispozitivul sentinţei trebuie să conţină informaţiile specificate la art.395, care se aplică în mod corespunzător. În cazul în care s-a comis o eroare la stabilirea pedepsei definitive cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror şi învinuit, instanţa, la pronunţarea sentinţei, poate înlătura eroarea constatată, fără a agrava starea învinuitului. Instanţa poate aplica pedeapsa complementară în cazul în care ajunge la această concluzie. (6) La adoptarea sentinţei, instanţa trebuie să soluţioneze şi chestiunile menţionate la art.397 şi 398.

În conformitate cu art.395 alin.(1) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate:

1) numele, prenumele şi patronimicul inculpatului;

2) constatarea că inculpatul este vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de legea penală;

3) categoria şi mărimea pedepsei aplicate inculpatului pentru fiecare infracţiune constatată ca dovedită, pedeapsa definitivă pe care urmează să o execute; categoria penitenciarului în care trebuie să execute pedeapsa cel condamnat la închisoare; data de la care începe executarea pedepsei; durata termenului de probă în cazul condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei şi cui îi revine obligaţia de a supraveghea pe cel condamnat cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei. În caz dacă instanţa îl găseşte pe inculpat vinovat, dar îl liberează de pedeapsă pe baza prevederilor respective ale Codului penal, ea este datoare să menţioneze aceasta în dispozitivul sentinţei;

4) dispoziţia despre computarea reţinerii, arestării preventive sau arestării la domiciliu, dacă inculpatul pînă la darea sentinţei se afla în stare de arest;

5) dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă;

6) obligaţiile puse în seama condamnatului cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei.

Prin prisma art.397 Cod de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă:

1) hotărârea cu privire la acţiunea civilă înaintată sau hotărârea pronunţată din oficiu de către instanţă referitor la repararea pagubei;

3) hotărârea cu privire la corpurile delicte;

4) hotărârea cu privire la măsurile de ocrotire;

4^{1}) hotărârea cu privire la secretizarea anumitor părţi ale sentinţei;

5) dispoziţia referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare;

6) dispoziţia referitoare la procedura şi termenul declarării apelului sau a recursului împotriva sentinţei, după caz.

Măsura preventivă.

În conformitate cu art.395 alin.(1) pct.5 Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Conform art.329 alin.(1) Cod de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Prin prisma art.175 alin.(2) Cod de procedură penală, măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca

ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.

În conformitate cu prevederile art.176 alin.(1) Cod de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanţa de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susţinute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanţă, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârșească alte infracţiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică. De asemenea, ele pot fi aplicate de către instanţă pentru asigurarea executării sentinţei.

Aplicând prevederile art.175 alin.(2) și art.176 alin.(1) Cod de procedură penală, având în vedere că la faza urmăririi penale, în privința inculpatului Albu Ion-Daniel nu au fost aplicate careva măsuri preventive, actualmente nu există careva circumstanțe care ar impune asigurarea executării sentinței, instanța nu consideră necesar a aplica măsură preventivă în privința inculpatului Albu Ion-Daniel.

Acțiunea civilă.

În conformitate cu art.385 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă.

Reieșind din prevederile art.397 pct.5) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: hotărârea cu privire la acţiunea civilă înaintată sau hotărârea pronunţată din oficiu de către instanţă referitor la repararea pagubei.

Prin prisma art.509[1] alin.(7) Cod de procedură penală, dacă acordul de recunoaştere a vinovăţiei a fost admis, iar părţile nu au încheiat o tranzacţie de mediere sau împăcare cu privire la acţiunea civilă, instanţa lasă nesoluţionată acţiunea civilă.

În cauza penală, nu a fost înaintată acțiune civilă.

Corpurile delicte.

În conformitate art.397 pct.3) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: hotărârea cu privire la corpurile delicte.

Reieșind din prevederile art.158 alin.(1) Cod de procedură penală, corpuri delicte sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Prin ordonanța ofițerului superior de urmărire penală al secției urmărire penală a Direcției Regionale Nord a IGPF a MAI din 15 decembrie 2025, a fost recunoscut drept corp delict și anexat la cauza penală: blancheta permisului de conducere a României cu seria și nr. A00417720G eliberat la 10 decembrie 2021 – 10 decembrie 20231 eliberată pe numele lui Albu Ion-Daniel (f.d.32).

În conformitate cu art.162 alin.(1) pct. 5) Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Corpul delict – blancheta permisului de conducere a României cu seria și numărul A00417720G, cu mențiunea că este eliberat la data de 10 decembrie 2021, de către autoritățile competente ale României, pentru categoriile ”AM, B1, B, C1, C”, cu termenul de valabilitate 10 decembrie 2021 – 10 decembrie 2031, pe numele lui Albu Ion-Daniel, anexat și păstrat în cauza penală, în condițiile art.162 alin.(1) pct. 5) Cod de procedură penală, rămâne în dosar pe tot termenul de păstrare a lui.

Cheltuieli judiciare.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni: cine şi în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Reieșind din prevederile art.397 pct.5) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: dispoziţia referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare.

Cheltuielile judiciare pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 521 din 07 octombrie 2025, în mărime de 1 130 (o mie una sută treizeci) lei, indicate în acordul de recunoaștere a vinovăției, au fost achitate de către inculpat până la pronunțarea prezentei sentințe.

Măsura de siguranță.

În speță, inculpatul Albu Ion-Daniel este cetățean al României, în raport cu Republica Moldova, ultimul având statut de cetățean străin.

Conform art. 105 alin.(1) și (3) Cod penal, cetăţenilor străini şi apatrizilor care au fost condamnaţi pentru săvârșirea unor infracţiuni li se poate interzice rămânerea pe teritoriul ţării. La luarea deciziei privind expulzarea persoanelor prevăzute la alin.(1) se va ţine cont de dreptul la respectarea vieţii private a acestora.

Prin prisma art.1 din Legii nr. 200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova (în continuare Legea nr.200), prezenta lege reglementează intrarea, aflarea şi ieşirea străinilor pe/de pe teritoriul Republicii Moldova, acordarea şi prelungirea dreptului de şedere, repatrierea, documentarea acestora, stipulează măsuri de constrîngere în caz de nerespectare a regimului de şedere şi măsuri specifice de evidenţă a imigraţiei, în conformitate cu obligaţiile asumate de Republica Moldova prin tratatele internaţionale la care este parte.

Reieșind din art.3 din legea nr.200, străin este persoană care nu deţine cetăţenia Republicii Moldova sau care este apatrid iar dreptul de şedere este dreptul de a-şi stabili reşedinţa sau domiciliul pe teritoriul Republicii Moldova, acordat străinului, în condiţiile prezentei legi, de către autoritatea competentă pentru străini.

Potrivit informației prezentate de Inspectoratul General pentru Migrație a Ministerului Afacerilor Interne în răspunsul nr.5/1-2055 din 23 aprilie 2026, inculpatul Albu Ion-Daniel nu a fost documentat de către autoritatea competentă pentru străini totodată, conform informației din Sistemul informațional al IGPF, străinul are ședere legală pe teritoriul Republicii Moldova (f.d.78).

În conformitate cu art.51 din Legea nr.200, împotriva străinilor care au intrat ilegal pe teritoriul Republicii Moldova, a căror şedere pe acest teritoriu a devenit ilegală, a căror viză sau al căror drept de şedere a fost anulat sau revocat, cărora li s-a refuzat prelungirea dreptului de şedere provizorie, al căror drept de şedere permanentă a încetat, a căror cerere privind recunoaşterea statutului de apatrid a fost respinsă, a fost încetată procedura respectivă sau al căror statut de apatrid a fost anulat, precum şi împotriva foştilor solicitanţi de azil, autoritatea competentă pentru străini dispune măsura returnării de pe teritoriul Republicii Moldova şi aplică interdicţia intrării în Republica Moldova pentru o perioadă determinată conform art.10.

Reieșind din prevederile art.60 alin.(1) din Lege anr.200, îndepărtarea este interzisă dacă:

a) străinul este minor, iar părinţii au drept de şedere în Republica Moldova;

b) străinul este căsătorit cu un cetăţean al Republicii Moldova şi căsătoria nu este fictivă;

c) străinul este căsătorit cu un alt străin cu drept de şedere permanentă în Republica Moldova şi căsătoria nu este fictivă;

d) străinul are copii minori ori copii inapţi de muncă, comuni cu cetăţeni ai Republicii Moldova, dacă minorul se află în întreţinerea acestuia sau dacă există

obligaţia plăţii pensiei alimentare, obligaţie pe care străinul o îndeplineşte cu regularitate;

e) există temeri justificate că viaţa străinului este pusă în pericol sau că acesta va fi supus la torturi, tratamente inumane ori degradante în statul în care urmează să fie returnat;

f) străinul se află în situaţia prevăzută la art.68 alin.(1) lit.e), cu excepţia cazului în care nu i s-a prelungit perioada pentru care i s-a acordat tolerarea rămînerii pe teritoriul Republicii Moldova în condiţiile art.69 alin.(5);

g) străinul beneficiază de dreptul la dobîndirea cetăţeniei Republicii Moldova prin recunoaştere sau redobândire.

Reieșind din prevederile art. 62 alin. (1) al Legii nr.300, împotriva străinului care a săvârșit o contravenţie sau o infracţiune pe teritoriul Republicii Moldova poate fi dispusă măsura expulzării în condiţiile prevăzute de Codul penal şi de Codul contravenţional.

Instanța de judecată reține că, expulzarea străinilor condamnați penal în Republica Moldova este o măsură de siguranță, aplicată atunci când prezența acestora reprezintă un pericol pentru ordine publică sau securitatea națională.

La caz, instanța reține că inculpatul Albu Ion-Daniel, născut la *****în comuna ***** România, cod numeric personal ***** buletin ROU seria *****, este cetățean al României, dar ultimul este căsătorit cu cetățeanca Republicii Moldova - Focșa-Albu Aurica (f.d.81) și are domiciliul înregistrat în imobilului ultimei situat în Republica Moldova în or. Căușeni, str. Fîntînilor 45 (f.d.80), ultimii locuiesc în *****, ***** ***** Republica Moldova, componența familiei acestora fiind: Focșa-Albu Aurica (soția), Albu Ion-Daniel (soțul), ***** (fiul) și *****(fiul) (f.d.79).

Totodată, instanța de judecată reține că, în cadrul examinării cauzei, nu a fost stabilită prezența cu adevărat a unui pericol pentru ordine publică sau securitatea națională care ar impune expulzarea inculpatului Albu Ion-Daniel de pe teritoriul Republicii Moldova.

În contextul celor invocate supra, ținând cont de prevederile art. 60 alin. (1) lit. b) din Legii nr. 200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, de faptul inexistenței cu adevărat a unui pericol pentru ordine publică sau securitatea națională care ar impune expulzarea inculpatului Albu Ion-Daniel de pe teritoriul Republicii Moldova, instanța ajunge la concluzia că măsura de siguranță - expulzarea de pe teritoriul Republicii Moldova în privința inculpatului Albu Ion-Daniel, născut la ***** în comuna ***** România, cod numeric personal *****, buletin ROU seria AZ nr.281936, nu urmează a fi dispusă or, ultimul nu prezintă pericol pentru ordine publică sau securitatea națională și este căsătorit cu cetățeanca Republicii Moldova – Focșa-Albu Aurica, iar căsătoria lor nu este fictivă.

Conform art.75-78, 80, 106, 162 și 361 alin.(2) Cod penal, art. 60 alin. (1) lit. b) din Legii nr. 200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, în

conformitate cu art.341, 384, 395, 397, 398, 504-506, 509, 509[1], 509[2] Cod de procedură penală, instanţa de judecată

h o t ă r ă ș t e

Se acceptă acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat la data de 13 ianuarie 2026, la inițiativa procurorului în Procuratura Drochia, oficiul Râșcani, Gavriliță Stanislav, între procurorul în Procuratura Drochia, oficiul Râșcani, Gavriliță Stanislav și inculpatul Albu Ion-Daniel, în prezența apărătorul acestuia Gubceac Dmitri prin care, inculpatul Albu Ion-Daniel şi-a recunoscut vina, a acceptat încadrarea juridică a faptei, precum şi forma de executare a pedepsei, în schimbul unei pedepse reduse.

Albu Ion-Daniel se recunoaște vinovat și se condamnă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal și, cu aplicarea art.80 Cod penal, i se stabilește pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 650 (șase sute cinci zeci) unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul sumei de 32 500 (treizeci și două mii cinci sute) lei.

Corpul delict: blancheta permisului de conducere a României cu seria și numărul A00417720G, cu mențiunea că este eliberat la data de 10 decembrie 2021, de către autoritățile competente ale României, pentru categoriile ”AM, B1, B, C1, C”, cu termenul de valabilitate 10 decembrie 2021 – 10 decembrie 2031, pe numele lui Albu Ion-Daniel, anexat și păstrat în cauza penală, după intrarea în vigoare a sentinței, rămâne în dosar pe tot termenul de păstrare a lui.

Sentința este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Drochia, sediul Râșcani, în termen de 15 (cincisprezece) zile de la pronunțare, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.

Preşedintele şedinţei, judecător /semnătura/ ADOMNIȚA Maria

Copia corespunde cu originalului, judecător ADOMNIȚA Maria